

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

25. september 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-303/13 P	Kommissionen mod Jørgensen Andersen m.fl. Påstande: set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jorgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Transport- og Bygningsministeriet Kammeradvokaten	Dom	06.10.15
C-23/14	Post Danmark Sagen vedrører: 1. Efter hvilke retningslinjer skal det afgøres, om en dominerende virksomheds anvendelse af et rabatsystem med en standardiseret mængdetærskel med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika udgør et misbrug af en dominerende stilling i strid med EF-traktatens artikel 82? Som et led i besvarelsen bedes det belyst, hvilken betydning det har for vurderingen, Om rabatsystemets tærskler er fastsat på en sådan måde, at rabatsystemet finder anvendelse på den væsentligste del af kunderne på markedet? Som et led i besvarelsen bedes det endvidere belyst, hvilken betydning, om nogen, den dominerende virksomheds priser og omkostninger har for bedømmelsen efter EF-	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Konkurrence- og forbrugerstyrelsen Kammeradvokaten	Dom	06.10.15

	<p>traktatens artikel 82 af et sådant rabatsystem (betydningen af en as efficient competitor-test). Det bedes samtidig belyst, hvilken betydning markedets karakteristika i den forbindelse har, herunder om markedets karakteristika kan berettige, at der kan påvises markeds-afskærmende virkning ved andre undersøgelser og analyser end en as efficient competitor-test, jf. herved punkt 24 i Kommissionens artikel 82-meddelelse. 2. Hvor sandsynlig og alvorlig skal den konkurrenceskadelige virkning af et rabatsystem, med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika, være, for at EF-traktatens artikel 82 finder anvendelse? 3. Under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 1-2, hvilke nærmere omstændigheder skal den nationale domstol tage i betragtning ved vurderingen af, om et rabatsystem, under omstændigheder svarende til dem der er beskrevet i forelæggelsesbeslutningen (markedets og rabatsystemets karakteristika), konkret har eller er egnet til at have en sådan markedsafskærmende virkning, at det udgør et misbrug omfattet af EF-traktatens artikel 82? Er det i den forbindelse et krav, at den markedsafskærmende virkning er mærkbar?</p>			
C-71/14	<p>East Sussex County Council</p> <p>Sagen vedrører: 1) Hvorledes skal artikel 5, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF fortolkes, og der anmodes navnlig om svar på, om et gebyr af en rimelig størrelse, som opkræves for udlevering af en særlig type miljøoplysninger, kan omfatte: a) en del af omkostningerne til vedligeholdelse af en database, som den offentlige myndighed anvender i forbindelse med besvarelse af anmodninger om sådanne oplysninger b) faste personaleomkostninger, hvortil der tages passende hensyn til ved fastsættelsen af gebyret? 2) Er det foreneligt med direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 6, at en medlemsstats nationale bestemmelser fastsætter, at en offentlig myndighed kan opkræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, som »ikke overstiger et beløb, der af den offentlige myndighed opfattes som rimeligt«, hvis den offentlige myndigheds afgørelse af, hvad der anses for »et rimeligt beløb«, i henhold til engelsk ret er underlagt administrativ prøvelse og domstolsprøvelse?</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen Energistyrelsen</p>		

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
T-369/14	<p>Sequoia Capital Operations mod KHIM — Sequoia Capital (SEQUOIA CAPITAL)</p> <p>Påstande: Afgørelse truffet den 18. marts 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1457/2013-4) annulleres. Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appellkammeret tilpligtes at bære deres egne omkostninger i forbindelse med sagen for</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	Dom	30.09.15

	Harmoniseringskontoret og Retten og at betale sagsøgerens omkostninger.			
T-450/12	<p>Anagnostakis mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse af 6. september 2012 vedrørende afslag på en ansøgning om registrering af borgerinitiativet med overskriften »EN MILLION UNDERSKRIFTER FOR ET SOLIDARISK EUROPA« annulleres.</p> <p>Kommissionen pålægges at registrere det ovenfor nævnte initiativ i henhold til gældende ret og at træffes enhver foranstaltning som krævet ved lov.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	Dom	30.09.15
C-357/14 P	<p>Dunamenti Erömü Zrt mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten den 30. april 2014 i sag T-179/09 ophæves i det omfang, den stadfæster Kommissionens beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om Ungarns statsstøtte C 41/05 i forbindelse med langfristede elkøbsaftaler (1), hvori elkøbsaftalerne blev erklæret for ulovlig og uforenelig statsstøtte. Der afsiges endelig dom og Kommissionens beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om Ungarns statsstøtte C 41/05 i forbindelse med langfristede elkøbsaftaler annulleres i det omfang, elkøbsaftalerne heri blev anset for ulovlig og uforenelig statsstøtte, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og for Domstolen.</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	01.10.15
C-201/14	<p>Bara e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Udgør den nationale skattemyndighed – i sin egenskab af organ, der repræsenterer det kompetente ministerium i en medlemsstat – en finansiell institution som omhandlet i artikel 124 TEUF? 2. Er det muligt ved en retsakt, som sidestilles med forvaltningsretsakter – dvs. en protokol indgået mellem den nationale skattemyndighed og en anden statslig institution – at regulere overførsel af databasen vedrørende indtægter oppebåret af en medlemsstats statsborgere fra den nationale skattemyndighed til en anden institution i medlemsstaten, uden at der er tale om privilegeret adgang som omhandlet i artikel 124 TEUF? 3. Henhører en overførsel af databasen med det formål at pålægge medlemsstatens statsborgere en pligt til at indbetale et socialt bidrag til den institution i medlemsstaten, hvortil overførslen sker, under begrebet »tilsynsmæssigt hensyn« som omhandlet i artikel 124 TEUF? 4. Kan personoplysninger behandles af den myndighed, hvortil de oprindeligt ikke er blevet indsamlet, såfremt en sådan behandling med tilbagevirkende kraft medfører en økonomisk skade?</p>	Finanstilsynet	Dom	01.10.15
C-230/14	<p>Weltimmo</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 28, stk. 1, i Europa-</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	01.10.15

	<p>Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter »databeskyttelsesdirektivet«) fortolkes således, at en medlemsstats nationale bestemmelser inden for medlemsstatens område kan finde anvendelse på en ansvarlig for behandling af oplysninger, som udelukkende er etableret i en anden medlemsstat, og som driver en webside med formidling af fast ejendom, hvor der bl.a. annonceres for ejendomme beliggende på den førstnævnte medlemsstats område, når indehaverne af ejendommene har videregivet deres personlige oplysninger til et medie (server), hvor oplysningerne opbevares og bearbejdes, og som tilhører websidens administrator og er placeret i en anden medlemsstat?</p>			
Forenede sager C-340/14 og C-341/14	<p>Trijber m.fl. Sagen vedrører: De præjudicielle spørgsmål vedrører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	01.10.15
C-342/14	<p>X-Steuerberatungsgesellschaft Sagen vedrører: 1) Er artikel 5 i direktiv 2005/36/EF til hinder for en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser i et tilfælde, hvor et skatterådgivningsfirma, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, i etableringsstaten, i hvilken der ikke findes regler om skatterådgivningsvirksomhed, udarbejder en momsangivelse for ydelsesmodtageren i en anden medlemsstat og fremsender den til skattemyndighederne, og der i den anden medlemsstat findes nationale bestemmelser om, at et skatterådgivningsfirma skal have en godkendelse for at være beføjet til at yde forretningsmæssig bistand i skattesager og skal ledes af skatterådgivere på ansvarlig vis? 2) Kan et skatterådgivningsfirma under de i spørgsmål 1 nævnte omstændigheder påberåbe sig artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/123/EF uafhængigt af, i hvilken af de to medlemsstater det udfører tjenesteydelsen? 3) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den under de i spørgsmål 1 nævnte omstændigheder er til hinder for en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser, der følger af bestemmelser, der gælder i ydelsesmodtagerens medlemsstat, når skatterådgivningsfirmaet ikke er etableret i modtagerens medlemsstat?</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	GA	01.10.15
C-432/14	<p>O Sagen vedrører: »Er det generelle princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder til hinder for en national lovgivning (artikel L. 1243-10 i den franske Code du travail), der udelukker unge, der arbejder i deres skole- eller universitetsferie, fra at kunne modtage en godtgørelse for den usikre situation, der følger af en ansættelse på grundlag af en</p>	Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	01.10.15

	tidsbegrænset kontrakt, der ikke efterfølges af et tilbud om tidsbegrænset ansættelse?»			
C-69/14	<p>Târşia</p> <p>Sagen vedrører: Kan artikel 17, 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og retssikkerhedsprincippet som fastlagt i fællesskabsretten og Domstolens praksis fortolkes således, at de er tilhinder for bestemmelser som artikel 21, stk. 2, i lov nr. 554/2004, hvorefter genoptagelse af sager kun er mulig for så vidt angår nationale retsafgørelser i forvaltningssager, hvor der er tale om tilsidesættelse af princippet om fællesskabsrettens forrang, mens nationale retsafgørelser [org. s. 6] på andre områder end området for forvaltningssager (civile sager og straffesager), som indebærer en tilsidesættelse af det nævnte princip om fællesskabsrettens forrang, ikke kan genoptages?</p>	Justitsministeriet	Dom	06.10.15
C-73/14	<p>Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse af 29. november 2013 om, at Europa-Kommissionen på vegne af Den Europæiske Union afgiver en skriftlig erklæring til Den Internationale Havretsdømstol i sag 21 1, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	Dom	06.10.15
C-298/14	<p>Brouillard</p> <p>Sagen vedrører: »Skal artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fortolkes således, at de finder anvendelse i en situation, hvor en belgisk statsborger, der er bosat i Belgien, og som ikke har udøvet erhvervsmæssig virksomhed i en anden medlemsstat, til støtte for sin ansøgning om at få adgang til en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation i Belgien påberåber sig et eksamensbevis, der er udstedt af et fransk universitet, nemlig en erhvervsfaglig mastergrad inden for privatret, økonomi og forvaltning med speciale som juristlingvist udstedt den 22. november 2010 af Poitiers universitet? Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation i Belgien, hvis besættelse ifølge artikel 259k i code judiciaire er betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad, anses for et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2005/36 af 7. september 2005? Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation, der indebærer varetagelsen af opgaver som fastsat i artikel 135a i code judiciaire, anses som en ansættelse i den offentlige administration som omhandlet i artikel 45, stk. 4, TEUF, med den virkning, at artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 om anerkendelse af</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	Dom	06.10.15

	<p>erhvervsmæssige kvalifikationer ikke finder anvendelse i henhold til artikel 45, stk. 4? Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at de er til hinder for, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation, gør adgangen til deltagelse i udvælgelsesprøven betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad ved et belgisk universitet, eller af, at det franske fællesskab [org. s. 17], der er kompetent inden for uddannelsesområdet, har anerkendt, at den mastergrad, som sagsøgeren har erhvervet ved Poitiers universitet i Frankrig, kan ligestilles med en juridisk doktor-, kandidat- eller mastergrad, der er erhvervet ved et belgisk universitet? Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på at ansætte referendarer ved Cour de cassation, har pligt til at sammenligne de kvalifikationer, som sagsøgeren har opnået på grundlag af sine eksamensbeviser samt hans erhvervs erfaring, med de kvalifikationer, der opnås som følge af erhvervelsen af en juridisk doktor- eller kandidatgrad udstedt af et belgisk universitet, og i givet fald til at pålægge ham en udligningsforanstaltning som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2005/36?»</p>			
C-308/14	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien</p> <p>Påstande: Det fastlås at Det Forenede Kongerige som følge af kravet om, at en ansøger om børnetillæg (Child Benefit) eller børnefradrag (Child tax Credit) skal have ret til at opholde sig i Det Forenede Kongerige, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Social- og Indenrigsministeriet</p>	GA	06.10.15
C-471/14	<p>Seattle Genetics</p> <p>1. Fastsættes tidspunktet for den første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler i henhold til fællesskabsretten, eller henviser denne bestemmelse til det tidspunkt, hvor tilladelsen træder i kraft i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning?</p> <p>2. I tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol bekræfter, at tidspunktet i henhold til spørgsmål 1 fastsættes i henhold til fællesskabsretten: Hvilket tidspunkt er relevant i denne forbindelse – tidspunktet for tilladelsen, eller tidspunktet for meddelelsen?</p>	<p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	Dom	06.10.15

C-489/14	<p>A</p> <p>Sagen vedrører: 1. Hvordan skal udtrykket »fastslået« i artikel 19, stk. 1 og 3, [i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 forstås i en situation, hvor: a. sagsøgeren i sagen for den ret, ved hvilken der først er anlagt sag (»den første sag«), praktisk taget ikke tager nogen skridt i den første sag ud over det første retsmøde og navnlig ikke indgiver en stævning (assignation) inden for fristen for bortfaldet af den indledende begæring til retten (requête), med det resultat, at den første sag bortfalder uden at være blevet afgjort på grund af udløbet af den fastsatte frist, i overensstemmelse med den stedlige (franske) lovgivning, der finder anvendelse i den første sag, nemlig 30 måneder efter det første indledende retsmøde b. den første sag bortfalder som ovenfor anført meget kort tid (tre dage) efter, at der er indledt en sag ved den anden ret, ved hvilken der er anlagt sag (»den anden sag«), i England, med det resultat, at der hverken foreligger en retsafgørelse i Frankrig eller nogen fare for uforenelige retsafgørelser mellem den første sag og den anden sag, og c. sagsøgeren i den første sag som følge af Det Forenede Kongeriges tidszone efter bortfaldet af den første sag altid ville kunne indlede en skilsmisssag i Frankrig, før sagsøgeren ville kunne indlede en skilsmisssag i England?</p>	Justitsministeriet	Dom	06.10.15
T-275/12	<p>FC Dynamo-Minsk mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 265/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2012 L 87, s. 37) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/171/FUSP af 23. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2012 L 87, s. 95) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	06.10.15
T-276/12	<p>Chyzh m.fl. mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 265/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 37) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne. Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/171/FUSP af 23. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 95) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	06.10.15

T-358/13	<p>Italien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/209/EU af 26. april 2013, meddelt under nummer C(2013) 2444 den 29. april 2013 ved skrivelse nr. SG-Greffe (2013) D-5879, indgået til Italiens Faste Repræsentation ved EU den 29. april 2013 angående »afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for regnskabsåret 2012«, for så vidt som for så vidt som denne afgørelse fastslår, at beløbet på 5 006 487,10 EUR vedrørende regionen Basilicata er et »ikke-genanvendeligt beløb« og således fratrækker dette beløb fra udgiftsloftet for ELFUL vedrørende programmet for udvikling af landdistrikterne i Basilicata, og som en konsekvens heraf indebærer, at dette beløb ikke kan anvendes inden for rammerne af nævnte loft og indebærer en frigørelse af beløbet. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.10.15
C-137/14	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (1) (herefter VVM-direktivet) og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (2) (herefter IPPC-Direktivet), idet den — principielt anser bestemmelserne i VVM-direktivet for ikke at tillægge subjektive rettigheder og dermed i vid udstrækning udelukker, at private kan gøre dem gældende for en domstol (§ 113, stk. 1, i Verwaltungsgerichtsordnung (lov om forvaltningsretssager)) — begrænser ophævelsen af afgørelser på grund af processuelle fejl til de tilfælde, hvor der fuldstændig mangler en nødvendig vurdering af indvirkningen på miljøet (miljøindvirkningsvurdering) eller hvor der mangler en nødvendig forudgående undersøgelse (§ 4, stk. 1, i Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz, lov om retsmidler i miljø-sager, herefter UmwRG), og til tilfælde, hvor sagsøgeren beviser, at den processuelle fejl var kausal for afgørelsens resultat (§ 46 i Verwaltungsverfahrensgesetz, lov om forvaltningsretssager, herefter VwVfG) og sagsøgerens retlige stilling er berørt — begrænser søgsmålsretten og omfanget af den retslige prøvelse til indsigelser, der allerede blev rejst inden for indsigelsesfristen i den forvaltnings-sag, der har ført til vedtagelsen af afgørelsen (§ 2, stk. 2, i UmwRG og § 73, stk. 6, i VwVfG) — i sager, der blev indledt</p>	Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15

	<p>efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser miljøforeningers søgsmålsret til retsfor skrifter, der giver private rettigheder (UmwRG's § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser omfanget af den retslige prøvelse af miljøforeningers retsmidler til retsfor skrifter, der giver private rettigheder (den tidligere affattelse af UmwRG § 2, stk. 1, sammenholdt med UmwRG's § 5, stk. 1). — generelt undtager forvaltningssager, der blev indledt før den 25. juni 2005, fra UmwRG's anvendelsesområde (UmwRG's § 5, stk. 1).</p>			
C-167/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 25. oktober 2007, Kommissionen mod Den Helleniske Republik (sag C-440/06). Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en bøde på 47 462,40 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-440/06 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dom i den foreliggende sag og til den dag, hvor dommen i sag C-440/06 er opfyldt. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et dagligt fast beløb på 5 191,20 EUR, regnet fra afsigelsen af dommen i sag C-440/06, og indtil afsigelsen af dommen i denne sag eller indtil den dom, der blev afsagt i sag C-440/05-6, er opfyldt, hvis dette sker tidligere. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen</p>	Dom	15.10.15
C-168/14	<p>Grupo Itevelesa e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Udelukker artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked teknisk kontrol med motorkøretøjer (inspección técnica de vehículos, herefter »ITV-tjenester«) fra dette direktivs anvendelsesområde, når den i henhold til nationale bestemmelser udføres af private virksomheder under en medlemsstats myndigheders tilsyn?</p>	Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15
C-251/14	<p>Balázs</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF fortolkes således, at der, ud over de kvalitetskrav, som er fastsat i den nationale lovgivning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, ikke i medfør af anden national lovgivning kan pålægges leverandører af brændstof supplerende kvalitetskrav i forhold til direktivets bestemmelser, som er fastsat i en national standard?</p>	<p>Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen</p>	Dom	15.10.15
Forenede	Iglesias Gutiérrez m.fl.	Beskæftigelsesminister	Dom	15.10.15

<p>sager C-352/14 og C-353/14</p>	<p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 56 i Estatuto de los Trabajadores – Real Decreto Legislativo 1/1995 (lov om arbejdstagere – kongeligt lovdekret nr. 1/1995) af 24. marts 1995, femte overgangsbestemmelse i Ley 3/2012 de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral (lov nr. 3/2012 om hasteforanstaltninger med henblik på reform af arbejdsmarkedet) af 6. juli 2012 samt artikel 123 og artikel 124, stk. 13, i Ley Reguladora de la Jurisdicción Social – Ley 36/2011 (lov om social- og arbejdsretlige domstole – lov nr. 36/2011) af 10. oktober 2011 (som implicit henviser til de førnævnte forskrifter) i strid med artikel 107 og 108 i traktaten om [Den Europæiske Unions funktionsmåde] – den konsoliderede udgave – for så vidt som de materielt forøger de godtgørelser, som er godkendt ved Europa-Kommissionens afgørelse i sagen »State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group«?</p>	<p>iet</p>		
-----------------------------------	--	------------	--	--